

Otkrivenje 16

1) Čuh glas veliki iz crkve gde govori sedmorici anđela: Idite, i izlijte sedam čaša gneva Božijeg na zemlju. 2) I ode prvi anđeo, i izli čašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zverin i koji se klanjaju ikoni njenoj. 3) I drugi anđeo izli čašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i svaka duša živa umre u moru. 4) I treći anđeo izli čašu svoju na reke i na izvore vodene; i posta krv. 5) I čuh anđela vodenog gde govori:

Pravedan si Gospode, koji jesi, i koji beše, i svet, što si ovo sudio; 6) Jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju jer su zaslužili. 7) I čuh drugog iz oltara gde govori: Da, Gospode Bože Svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi Tvoji. 8) I četvrti anđeo izli čašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem. 9) I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da Mu dadu slavu.

10) I peti anđeo izli čašu svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta tamno, i žvakahu jezike svoje od bola. 11) I huliše na ime Boga nebeskog od bola i od rana svojih, i ne pokajaše se od dela svojih. 12) I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku reku Eufkrat; i presahnu voda njena, da se pripravi put carevima od istoka sunčanog. 13) I videh iz usta aždahinih, i iz usta zverinih, i iz usta lažnog proroka, gde iziđoše tri nečista duha, kao žabe.

14) Jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesa i izlaze k carevima svega vasionog sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svedržitelja. 15) Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova. 16) I sabra ih na mesto koje se jevrejski zove Armagedon. 17) I sedmi anđeo izli čašu svoju po nebu, i iziđe glas veliki iz crkve nebeske od prestola govoreći: Svrši se.

18) I biše sevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakvo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko. 19) I grad veliki razdeli se na tri dela, i gradovi neznabožacki padoše; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da čašu vina ljutog gneva svog. 20) I sva ostrva pobegoše, i gore se ne nađoše. 21) I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnog, jer je velika muka njegova vrlo.

1) Čuh glas veliki iz crkve gde govori sedmorici anđela: Idite, i izlijte sedam čaša gneva Božijeg na zemlju.

Glas dolazi iz hrama nebeskog i poziva anđele da obave svoju službu. Čitamo u Izlasku 39: 32: Tako se svrši sav posao oko šatora i naslona od sastanka. I načiniše sinovi Izrailjevi sve; kako beše zapovedio Gospod Mojsiju, tako načiniše. U sledećem poglavlju, 40:34-35 : Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje.

I ne mogaše Mojsije ući u šator od sastanka, jer beše na njemu oblak, i slave Gospodnje beše pun šator. Upitani smo u 1. Korinćanima 6:19 : Ne znate li da su telesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji? Kad hodimo u Videlu Istine, naše telo je hram Božiji i mi čujemo Njegov glas. 1. Korinćanima 12: 12-13 javlja nam: Jer kao što je telo jedno i ude ima mnoge, a svi udi jednog tela, premda su mnogi, jedno su telo: tako i Hristos.

Jer jednim duhom mi se svi krstismo u jedno telo, bili Jevreji, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; i svi se jednim Duhom napojismo. Kako glas iz nebeskog hrama upravlja nebeske glasonošne, tako glas Božiji vodi Božije verne glasnike i svedoke kroz čovečanstvo. Proglas Gospodnji objavljen je primerom pobožnog življenja i svedočanstvom Nauke u svakom društvu - zajednici – koja je blagoslovena prisustvom i gospodarstvom ljubavi našeg Spasitelja i našeg Cara.

Mi objavljujemo dan blagodati, milosti i spasenja, a mi i najavljujemo dolazak poslednjeg suda. Mnogo puta kroz ljudsku istoriju neki znaci Božijeg suda su se pokazali i predkazali poslednji sud Božije pravde. Na kraju dana spasenja po blagodati, dolaze strahote Božije osude. Svi koji su odbacili poziv na put spasenja, sami sebe su osudili da pretrpe posledice svog greha; posledice prestupanja Božijeg dobrog reda; posledice vere u laži svog Neprijatelja.

2) I ode prvi anđeo, i izli čašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zverin i koji se klanjaju ikoni njenoj.

U 1. Samuilovoj: 5 Filisteji su stradali zato što su zaplenili kovčeg Božijeg zaveta. U Izlasku: 9 Egipćani su trpeli gnojne kraste i led – tuču – zbog

sprečavanja izlaska Izrailja. Mnoge masovne zaraze, velika razaranja i strašne nepogode ukazivale su na kraj strpljivog čekanja našeg Nebeskog Oca i na Njegov poslednji sud – osudu svakog zla. Poslednji sud dolazi na sve buntovnike, sve nepokajane grešnike.

3-4) I drugi anđeo izli čašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i svaka duša živa umre u moru. I treći anđeo izli čašu svoju na reke i na izvore vodene; i posta krv.

U ovom poglavlju otkrivenja se odvijaju i smenjuju vrlo ubrzano. Ovih dana, kad opasni i veliki događaji slede uzastopno, mi pomišljamo...: Da li nije to početak završetka? Jedan odgovor na naše misli je u Delima 1: 7-8 : Nije naše znati vremena i leta koje Otac zadrža u svojoj vlasti;

Nego da primamo silu Duha Svetog i budemo Hristovi svedoci... do kraja zemlje. Sećajmo se pouke našeg Gospoda u Mateju 26: 41 : Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je telo slabo. Naš Učitelj nas uči i u Luci 12: 35-38 : Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene; I vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dođe i kucne. Blago slugama onim koje nađe gospodar kad dođe, a oni straže. Zaista vam kažem zapregnuće se, posadiće ih, i pristupiće, te će im služiti. I ako dođe u drugu stražu, i u treću stražu dođe, i nađe ih tako, blago onim slugama.

Nikad ništa ne iznenadi našeg Oca; kad mi poslušamo Njega i uzdamo se u Njega, mi smo u sigurnosti, bezbedni i u dobrom zdravlju duše. U ovim redovima gledamo poslednje promene koje prelaze preko krvnika i gonitelja Gospodnjih mučenika i vernih svedoka.

Grešnici preziru istinu u Zahariji 2:8 : Ovako veli Gospod nad vojskama: Ko tiče u vas, tiče u zenicu oka mog. Uporni prestupnici su stigli do ostvarenja za koje su se borili svom svojom snagom i svo svoje vreme na zemlji. Darovi i blagoslovi Boga našeg nisu više dati ovima jer sve zloupotrebe za svoju pokvarenost i zlostavljanje svojih bližnjih. Od vremena žrtve našeg Spasitelja na Golgoti, Jevanđelje Spasenja u Hristu propoveda se i svedoči u svetu.

Svaku dobru priliku tvrdokorni grešnici zloupotrebe. U Jovanu 6:53-58 naš

Gospod Isus govori grešnicima koji tvrde da su verni. Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete telo Sina čovecijeg i ne pijete krv Njegovu, nećete imati život u sebi. Koji jede moje telo i pije moju krv ima život večni, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. Telo je moje pravo jelo i krv moja pravo piće. Koji jede moje telo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

Kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi; i koji jede mene i on će živeti mene radi. Ovo je hleb koji siđe s neba... Nepokajano srce i um čoveka odbija milost... Robovi tame su brzi da preziru svetost našeg Spasitelja i da hule na Njega. U Jovanu 19:34 Jedan vojnik probode Mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda. Verni svedoci su posmatrali sve to... Naš Nebeski Otac ne zaboravlja ljudsko odbacivanje Njegove blagodati u Hristu.

Krvnici Božijih svetaca greše protiv sopstvene krvi. Pošto su te ubice bile opijane krvlju svetih duže vreme, krvožednost jedne grupe okrene se protiv njihove druge grupe; nastaje rasulo. Na kraju preostaje im samo da piju svoju sopstvenu krv - samouništenje. Oni moraju da se suoče sa svojim očajnim stanjem i sa neumitnim Sudijom. To je isti Bog Kojeg su odbacivali doklegod im je nudio besplatnu Božiju blagodat.

Ljudsko gordo samopouzdanje i zaludno poverenje u 'svetske sile', politička 'uređenja', 'snage obezbeđenja' 'vojnu moć' – sve se to ruši u prah i pepeo sopstvenog ništavila. Ostaju samo večne posledice protivljenja Živoj Reči Istine. Grešnicima nezadrživo stiže osuda savršenog Božijeg pravosuđa. Velika carstva su u raspadanju... Okeani životnih potreba su zagađeni preko granice upotrebljivosti.

Razorna pokvarenost svake vrste širi se uzvodno u rekama koje su hiljadama godina izgledale neuništive. Potpuno uništenje naglo obuzima prirodu i sav grešni svet. Među drevnim narodima neka pravila su smatrana svetim i nepovredivim pa su bila vekovima prenošena kroz naraštaje. Toga više nema... Sve je pod znakom pitanja, nema više nikakvog oslonca ni pouzdanja.

U svoj toj pometnji i buri ljudi se ne odvrćaju od svog neznaboštva i ne obraćaju se Istinitom, Večno Živom Bogu, Jedinom Stvoritelju i Spasitelju. Jedino verodostojno svedočanstvo koje vodi grešnika ka Videlu Istine, ljudi

izjednačuju sa raznim praznoverjem tame. U duhovnom, duševnom i društvenom življenju sveta, ovih decenija nema održanog ničeg čvrstog, čistog, i jasnog. Možemo li naći čistu zdravu vodu za piće i hranu koja je zasigurno čista od svih štetnih sastojaka?

Možemo li videti u knjižarama i bibliotekama ugledna i poučna književna dela bez debelog sloja prašine na njima? Koliko dugo se usuđujemo da smatramo našu decu i mladež nevinima i bezazlenima? Koliko stvarne mudrosti možemo čuti od današnjih najstarijih, najiskusnijih i visoko obrazovanih ljudi? Koliko njihovih primera su nam ugled? Da li su svetske vođe poznate po njihovom časnom, ili, mračnom ponašanju? Nije li ovaj svet zabunjen; izgubljen?

Od vrhova najviših planina do dna najdubljih provalija, od najnižih delova okeana pa skroz uz reke sve do najudaljenijih vrela i skrivenih izvora, svuda i sve je natopljeno krvlju mrtvog čovečanstva... To je hrana i piće današnjeg sveta. Jedina čista i sveta krv koja otkupljuje i očišća, jeste krv Jedinog Spasitelja, krv zanemarena, odbačena i napuštena.

5-7) I čuh anđela vodenog gde govori: Pravedan si Gospode, koji jesi, i koji beše, i svet, što si ovo sudio; jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju jer su zaslužili. I čuh drugog iz oltara gde govori: Da, Gospode Bože Svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi Tvoji.

U početku Stvaranja, naš Tvorac gleda sve što je stvorio u Svojoj silnoj moći i izobilnoj blagodati i sve je bilo vrlo dobro. Sada Njegovi verni glasnici i svedoci razgledaju Njegova otkrivenja i znake.

Svi mi gledamo jasne potvrde Njegove osude koja će u Njegovo određeno vreme učiniti kraj grehu i svakom zlu i mi svi se saglašavamo: naš Tvorac i Spasitelj je svet u svim Njegovim Rečima i delima. On stvori sve dobro i osudi sve zlo. U Rimljanima 8: 32 čitamo: Koji svog sina ne poštede, nego ga predade za sve nas, kako, prema tome, da nam s Njim sve ne daruje? Ova istina je sjajno ohrabrenje usrdnim moliteljima i zahvalnim učenicima.

Ovo je, takođe, oštra opomena svima koji se udaljavaju sa Puta Spasenja i svima grešnicima koji se ne pokaju. Na Svom ljubljenom Sinu: Jedinorodnom, čistom i pravednom; Bog je osudio greh pokajanih: zar neće

osuditi svako odbijanje Sina i spasenja? Kroz celo Pismo nalazimo mnoga svedočanstva milosti i blagodati našeg Boga; a vidimo i mnoge znake Njegovog nepopustljivog pravosuđa.

Sve te pouke našeg Nebeskog Oca potvrđuju da je Bog pravedan: greh ne izbegne sud Boga: priroda i jezgro greha je samouništenje a uticaj i težnja greha je opšta propast. Milost i blagodat Oca u Sinu prevazilazi sve sile tame u korist svima koji veruju i poslušaju. Naš pravedni, milostivi Bog ljubavi je večni Pobednik.

8-9) Četvrti anđeo izli čašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem. I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da Mu dadu slavu.

Grešnici neče da se pokaju i obrate Hristu u vreme kad je Božije sunce snabdevalo potrebe prirodnog života u telu. Kad oni vide da je Bog smanjio obilje Njegovih darova, oni ne pomišljaju: Bog je pravedan; obratimo se svom Tvorcu da Mu odamo priznanje i slavu.

Ohola grešnost u čoveku ugasi zahvalnost za Božije darove a rasplamti obesne hule protiv Božije vlasti u svakom grešnom ljudskom nezadovoljstvu. Grešna tvrdovratost dokazuje zrelost grešnika za poslednji sud pravednog Boga. U nekim neznabožičkim praznovericama sunce je obožavano kao veliko božanstvo. Neki vladari su poštovani kao sinovi ili bar potomci sunca. U 2. O Carevima 23 vidimo cara Josiju u obnovi zaveta i obožavanja Gospoda Boga Izrailjevog.

U 5. stihu car Josija svrže sveštenike idolske koje behu postavili carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judeje i oko Jerusalima; tako i one koji kađahu Valu, suncu i mesecu i zvezdama i svoj vojsci nebeskoj. Obožavanje sunca ne donosi Božije blagoslove nego grešne opekotine – privremene ili večne: privremene svima koji se obrate Hristu i, večne svima koji odbace milost spasenja u Spasitelju. Put spasenja je smerna molitva za milost Boga i vernost Njemu.

U 11. stihu Josija ukloni konje koje behu postavili carevi Judini suncu od ulaska u dom Gospodnji... a kola sunčana sažeže ognjem. Malahija 4: 1-2 javlja: Ide dan, koji gori kao peć, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti

strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama, i neće im ostaviti ni korena ni grane. A vama, koji se bojite imena mog, granuće Sunce pravde, i zdravlje će biti na zracima njegovim... Na razne načine Knez Tame se pruruši lažima.

U zemaljskom životu i u duhovnim pojmovima Đavo nastoji da se prikaže kao davalac Božijih darova i blagoslova. U Otkrivenju vidimo zemaljske i duhovne strane naizmenično ili zajedno. Svi darovi ponuđeni ili dati grešnicima, na kraju – isčezavaju jer je grešni svet spremio sebe za poslednji i potpun sud Božiji. Naš Večni Otac zamene privremeno trpljenje Svoje dece u radost večnog obožavanja bez ikakve smetnje i prepreke. Dve strane večnosti silno se razlikuju.

Sveti i pravedni Bog čeka da odmetničko čovečanstvo napuni meru greha i bezakonja. Svi koji se nikad ne odvrte od zla i ne traže milost spasenja iskuse strašne posledice svog sopstvenog zločinstva prema sebi i prema svima oko sebe.

10-11) Peti anđeo izli čašu svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta tamno, i žvakahu jezike svoje od bola. I huliše na ime Boga nebeskog od bola i od rana svojih, i ne pokajaše se od dela svojih.

Kakvo slavno otkrivenje o upravama čovečanstva - najsramnijim položajima i pojedincima! Setimo se Kaina – bratoubice; Lameha, ogorčenog osvetnika i začetnika mnogoženstva; u Stvaranju 4. Da li bude trajnog mira i blagoslova pod grešnim vladarima grešnog ljudstva?

Danilo 4: 29-37 svedoči: Posle dvanaest meseci (car Navuhodonosor) hodaše po carskom dvoru u Vavilonu. Progovori car i reče: Nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska, i slava veličanstvu mom? Te reči još behu u ustima caru, a glas dođe s neba: Tebi se govori, care Navuhodonosore: Carstvo se uze od tebe. Bićeš prognan između ljudi, i živećeš sa zverjem poljskim, hraniće te travom kao goveda.

Sedam će vremena proći preko tebe dokle poznaš da Višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoće. U taj čas ispuni se ta reč na Navuhodonosoru; i bi prognan između ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu telo da mu narastoše dlake kao pera u orla i nokti kao u ptica. Posle tog

vremena ja Navuhodonosor podigoh oči svoje k'nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovih Višnjeg, i hvalih i slavih Onog koji živi doveka, čija je vlast - vlast večna.

Njegovo je carstvo od kolena do kolena. Svi stanovnici zemaljski ništa nisu prema Njemu, i radi šta hoće s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema nikoga da bi Mu ruku zaustavio i rekao Mu: Šta radiš? U to vreme um moj vrati mi se, i na slavi carstva mog vrati mi se veličanstvo moje i svetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji potražiše me, i utvrdih se u carstvu svom, i doda mi se više veličanstva.

Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i slavim cara nebeskog, čija su sva dela istina i čiji su putevi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito. Koliko stvarne bezbednosti osigurava grešno vođstvo grešnog ljudskog društva? Uporedimo 'slavu' grešnog sveta sa životom jednog velikog, pobožnog patnika.

Jov u 42, u 5-6) govori našem Gospodu: Ušima slušah o Tebi, a sada Te oko moje vidi. Zato poričem (svoju ispravnost), i kajem se u prahu i pepelu. 9-10) I pogleda Gospod na Jova. Gospod vrati što beše uzeto Jovu; pošto se pomoli za (neprijateljske) prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što je imao.

12-13) Gospod blagoslovi posledak Jovov više nego početak, te imaše četrnaest hiljada ovaca, šest hiljada kamila, hiljadu jarmova volova i hiljadu magarica. I imaše sedam sinova i tri kćeri. Koliko 'neograničenih' vladara u istoriji velikih naroda su bili javno i masovno 'obožavani'? Njihovi potčinjeni su živeli u strahu i drhtanju od 'vrhovnog' a mnoge hiljade su bile bezdušno istrebljene. Na kraju „Neuporedivi Genije, Slavni Oslobodilac, Vrhovni Vođ“ je umro.

Po svetu su raznošene sumnje da je vladar završio otrovan od strane svojih najbližih poverljivih podržavatelja, samo trenutak pre nego što je uspeo da smakne još neke među njima. Uporedimo takav život i smrt sa oprostajnim rečima apostola Pavla u Delima 20: 18-28. Kad starešine crkvene dođoše kod Pavla, on im reče: Vi znate od prvog dana kad dođoh u Aziju kako s vama jednako bih služeći Gospodu sa svakom poniznosti i mnogim suzama i

napastima.

Napastima koje mi se dogodiše od Jevreja koji mi rađahu o glavi; kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem i da vas naučim pred narodom i po kućama, svedočeci i Jevrejima i Grcima pokajanje k' Bogu i veru u Gospoda našeg Isusa Hrista. I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalim ne znajući šta će mi se u njemu dogoditi; osim da Duh Sveti po svim gradovima svedoči da me okovi i nevolje čekaju.

Ali se nizašta ne brinem, niti marim za svoj život, nego da svršim tečenje svoje s'radošću i službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvedočim jevanđelje blagodati Božije. I evo sad znam da više nećete videti moje lice, vi svi po kojima prolazih propovedajući carstvo Božje. Zato vam svedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi sviju; jer ne izostavih da pokažem volju Božiju.

Pazite zato na sebe i na celo stado u kome vas Duh Sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom. U 2. Timotiju 4: 5-8 Pavle je napisao: Ti budi trezan u svačemu, trpi zlo, učini delo jevanđelista, službu svoju svrši. Jer ja se već žrtvujem, i vreme mog odlaska nastala. Dobar rat ratovah, trku svrših, veru održah.

Prema tome, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego svima koji se raduju Njegovom dolasku. Pavle je napisao u Efescima 6: 12 Naš rat nije s krvlju i s telom, nego s'poglavarima i vlastima, i s'upraviteljima tame ovog sveta, s'duhovima pakosti ispod neba. Prestol zveri je u svakom narodu i svakom nepokajanom srcu. U Pismu vidimo brojne burne i krvave promene vladara i društvenih uređenja.

Vladari prividno neograničene vlasti bivali su zbačeni u krvavim preokretima jer su izgubili poverenje svojih naroda. U novijim vremenima takozvane demokratije, pre svakog glasanja i izbora novih predstavnika mesnih ili državnih, obećanja se množe. Nade za poboljšanje brzo postanu razočarenja. Vladajuća i protivna strana menjaju mesta. Nova razočarenja zamenjuju stara, a teškoće i zategnutosti se povećavaju sve više. Narodno nepoštovanje vođstva raste.

Razvrat je kao oluja i zlostavljanje dece je učestalo. Ostareli i nezdravi su sve više nesigurni i zapušteni. Izgleda jasno: nema sposobnih vođa da vode ka poboljšanju; nesigurnost je sve veća. Kako da razumemo mrak koji je ispunio presto zverin u 10. stihu? Presto označava središte carstva tame. U tami se javljalo neko svetlo: ponekad mali žižak, a nekad jasan plamen mučeništva. Dok je istinsko Videlo pravog Jevanđelja prisutno u svetu tame, ima nade spasenja.

Kad nema pravih svedoka i kad nema ljudi željnih Istine u jednom narodu ili području, za taj narod to Videlo je ugašeno, isključeno, nevidljivo. Tom narodu, beživotno, društveno, telesno jevanđelje Antihrista, načinjeno ljudskim zamišljanjem, postane zajednička vera – ustvari zajedničko neverstvo. Posle nekog vremena takvi narodi su suočeni sa gubitkom pravca i razumnih rešenja za njihove duhovne, duševne, društvene i osećajne potrebe; oni su izgubljeni.

Upravitelj Tame vladao je u srcima i umovima bezbožnih verskih vođa i sveštenika u Jerusalimu i zaslepio ih odlukom da je zversko ubistvo našeg Spasitelja i Njegovih vernih, jedino povoljno rešenje za njih. Pod uticajem istog Zlotvora i danas prazne duše, bez vere u Hrista i poznanja Nauke Spasenja često postanu žrtve samoubistva ili krvnici bližnjih. Stanovnici milionskih gradova osećaju se usamljeni i tuđi svima unaokolo. Koliko ima smraćenih umova ovih dana.

Neki mrze sve poznate ljude, zločinački ubiju svoje najrođenije pre nego oduzmu život sebi i budu večno osuđeni. Tama, mrak i pomrčina sve više i više. Poziv na pokajanje još se glasi, a tama ga i dalje ne shvaća (Jovan 1: 5). Kraj se bliži; završetak je blizu. Kad je 5. anđeo izlio zlo i muku na zverin presto? Možda još davno kad je naš Gospod kazao palom ocu Adamu: Prah si i u prah se vraćaš. Kad je Svetlost Božije blagodati u Hristu obasjala stazu Božijih svedoka?

Možda, kad je naš Gospod rekao zmiji: Mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati; Prah si Adame, i u prah ćeš se vratiti (Stvaranje 3: 15 i 19). U Otkrivenju 13: 8 je životna knjiga Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta. Celu Otkrivenje obasjava naš duhovni razum da vidimo više

te neizmerne lepote, slave i veličanstva našeg Tvorca i Spasitelja.

Sjajna svetlost spasenja Božijeg Jagnjeta jača je od tame po svoj zemlji (Luka 23: 44). Snaga ubedljivosti Jevanđelja Istine i Spasenja traje do kraja borbe svih koji se uzdaju u Gospoda i poslušaju Njegovu Reč. Nije okračala ruka Gospodnja da ne može spasti. Nije otežalo uho Njegovo da ne može čuti. Nego bezakonja vaša rastaviše vas s Bogom vašim, i gresi vaši zakloniše lice Njegovo od vas, da ne čuje. Jer su ruke vaše oskvrnjene krvlju i prsti vaši bezakonjem.

Usne vaše govore laž i jezik vaš izriče opačinu. Nema nikoga da viče za pravdu, niti ima da se pre za istinu; uzdaju se u ništavilo, i govore laž; začinju nevolju, i rađaju muku (Isaija 59: 1-4). Ako im naš Gospod ostavi duže vreme pokajanja, oni još više greše. Otkrivenje 22: 11-12 glasi: Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.

Evo ću doći skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim. 1. Mojsijeva – 15: 1 podseća nas: Dođe Avramu reč Gospodnja u utvari govoreći: Ne boj se, Avrame, ja sam ti štit, i plata je tvoja vrlo velika. Nastavimo u molitvama i nastojanju za posvećenje i rast u Hristu.

12) I šesti anđeo izli čašu svoju na veliku reku Euftrat; i presahnu voda njena, da se pripravi put carevima od istoka sunčanog.

U Stvaranju 2: 10-13 čitamo: Voda tecaše iz Edema natapajuci vrt, i odande se deljaše u četiri reke... četvrta je reka Euftrat. Nešto vrlo čudno! Jedna reka teče i deli se na četiri reke: izgleda obrnuto od rečnih tokova ovog sveta. Naviknuti smo da nekoliko manjih reka sačinjavaju sliv jedne veće reke. Divan prizor je zapisan u Jezekilju 47: 1-9.

Odvede me (Gospod) opet k vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma ka istoku, jer lice domu beše prema istoku; i voda tecaše dole s desne strane doma, sa južne strane oltara. Potom me izvede vratima severnim, i provede me okolo spoljašnjim putem k spoljašnjim vratima, putem prema istoku, i gle, voda tecaše sa desne strane. I kad čovek iziđe na istok sa merom u ruci, izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, i voda beše do gležanja.

Potom opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, a voda beše do kolena; opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me, a voda beše do pojasa. I opet izmeri hiljadu lakata, i posta reka, koju ne mogoh preći, jer voda ustade da trebaše plivati, posta reka koja se ne može pregaziti. Tada mi reče: Vide li, sine čovečiji? I odvede me i povrati me na breg reci. Kad se vratih, gle, po bregu reke vrlo mnogo drva otud i odovud.

I reče mi: Ova voda teče u Galileju prvu, i spušta se u polje, i uliva se u more, i kad dođe u more, njegova će voda postati zdrava. I sve životinje što se miču kuda god dođu ove reke, biće žive i biće veliko mnoštvo riba, jer kad dođe ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gde ova reka dođe. Jezekilju je otkrivena Reka blagodati Božije u Hristu: ni jedna druga reka ne uvećava Reku Božiju; ona raste u Duhu Hrista, Tvorca i Spasitelja života i mira.

U Stvaranju 15:18 zabeleženo je: Taj dan učini Gospod zavet s'Avramom govoreći: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Eufrata. Velika reka je bila granica Zemlje Obećane. Mojsije u Petoj 11:24 potvrđuje ovaj Zavet: Svako mesto na koje stupi stopalo vaše, vaše će biti; ... od reke, reke Eufrata, do mora zapadnog biće međa vaša. Neće se niko održati pred vama; strah i trepet vaš pustice Gospod Bog vaš na svu zemlju...

U 1. Knjizi Dnevnika 18: 3 je zapis ispunjavanja Božijeg obećanja u vreme Izrailjskog obožavanja Jehove: David pobi Filisteje i pokori ih... Pobi i Moavce, i postaje Moavci sluge Davidove i plaćahu mu danak. David razbi Adad–Ezera cara sovskog u Ematu izašav da raširi vlast svoju do reke Eufrata. Car Josija, potomak Davida i veran poklonik Istinitog Boga revnovao je da obrati Izrailja Bogu (2. O Carevima 23). U jednoj svojoj važnoj odluci propustio je odanost Bogu.

Vodio je svoju vojsku u rat do Eufrata, granice Svete Zemlje, na svoju pogibao, jer nije ni pitao ni poslušao pravog Boga. U Otkrivenju 9: 13 i 14: Šesti anđeo zatrubi, i Jovan ču glas jedan od četiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom, gde govori šestom anđelu koji imaše trubu: Odreši četiri anđela koji su svezani kod reke velike Eufrata.

U 8: 3-4: Drugi anđeo dođe i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i beše mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom. Dim kađenja u molitvama svetih iziđe od ruke anđela pred Boga. 9: 13 beleži jedan glas sa četiri ugla žrtvenika. Sve molitve pobožnih su začete Duhom Hrista, našeg Velikog Prvosveštenika i ugodne su našem Nebeskom Ocu jer sadrže zajedničku želju i uzvišenu težnju da se ispuni volja Božija u proslavi Božijeg Sina.

Sve molitve su u istom Duhu u svakom mestu i u svakom veku. U celom ovom svetu gdegod dete Nebeskog Oca uznosi molitvu, hvalu i slavopoj Bogu Ocu u Ime i u Duhu Hrista, ne postoji mesto izvan jasnog sluha i vida našeg Svemoćnog Tvorca. Isti Posrednik stvara molitve u srcima iskupljenog stada Svog, prinosi ih Svom Ocu i uzvraća nam odgovor Nebeskog Oca Svog: Očinska dobra volja ispuniće se u svemu.

Njegov glas pokazuje nam korak po korak celu stazu namenjenu nama da sledimo našeg Iskupitelja; našeg Cara slave. Od časa gubitka Edema čovečanstvo nagomilava strašne posledice greha koje prete užasnom večnošću zarobljenima. Naš Gospod pokazuje put pokajanja, ispravljanja, izbavljenja i odlaganja suda koji grešnici zaslužuju. Gospod je strpljiv sa nama da ni jedno ne propadne, da svako dođe u pokajanje (2. Petrova 3: 9).

Zvuk šeste trube javlja silne nevolje zbog umnoženih i nepokajanih greha. Mnoge teške i velike nepogode su samo prethodnice poslednjeg suda. Dugo vremena naš Gospod poziva, upozorava i čeka. U ovim redovima On dopusti trećini grešnika da žanju svoj usev. Otkrivenje obasjava naše razumevanje celog Svetog Pisma. Zaslepljenost je pala na najopasnije grešnike Sodoma baš pred njihovu propast (Stvaranje 19: 11).

U Judeji je bilo opomena i upozorenja kroz proroke i poraza u ratovima pre propasti carstva i vavilonskog zarobljeništva. U Luki 13: 1-5 naš Gospod nas uči pokajanju i usklađivanju sa Istinom –blagovremeno. U Stvaranju 15: 18 naš Bog označava veliku reku Eufkrat kao granicu nasleđa našem ocu Avramu.

Ovi brojni delovi Pisma su znaci koji nam ukazuju na značaj te reke Eufrata – granice između Obećane Zemlje Božije blagodati i samovolje čoveka –

pustinje gde nema života; gde je svaka opasnost od Zlotvora. Kad se krećemo u Videlu Kojim nas naš Otac vodi, doklegod smo marljivi u Očinskoj blagodati otvorenoj nama u Hristu, mi smo sigurni a u našem življenju je Njegova pobeda. Ovde u 16: 12 šesti anđeo izliva čašu na veliku reku Eufkrat i reka potpuno presuši.

Nekadašnja granica Božije zaštite izbranog naroda postala je otvoren prilaz neprijatelja svima koji se udaljavaju od jednostavnosti Hristove vernosti. Sušenje velike drevne reke označava veliku promenu. Pre potopa u Stvaranju 6-7 čovečanstvo je bilo u opasnosti od narečenog suda. Naš Bog nije dopustio da počne potop dokle ljudi nazvani Božijim narodom nisu postali bezbožnici. Pre 16: 12 grešnici su već pogazili granice blagodati Božije i sad su pod osudom.

Izvan Hrista je samo greh i tama; samo strašna osuda. U blagodati Hrista mi smo osigurani i sačuvani od smrtnog ujeda otrovne Zmije - đavola i Sotone. Sve njegove prevare vidljive su u svetlosti Istine Nauke Spasenja. Sila Duha Života veća je od svake sile tame a krv Božijeg Jagnjeta očišća nas od svakog greha. Koji Ga primiše, On im dade vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo (Jovan 1: 12).

13-14) Videh iz usta aždahinih, i iz usta zverinih, i iz usta lažnog proroka, gde iziđoše tri nečista duha, kao žabe. Jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesa i izlaze k carevima svega vasionog sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svedržitelja.

Izlazak 8: 1-15 pokazuje masovnu najezdu žaba kao neposrednu posledicu protivljenja Božijoj volji. Neprijateljski duh ima moć da uveća broj žaba, teret i muku koju je prouzrokovao, a nema moć da ukloni Božiji sud.

U času sloma neprijateljske moći, poslednje noći Izrailja u Egiptu, Gospod sudi svim bogovima egipatskim (Izlazak 12: 12). Masa žaba u 8. glavi su posledica protivljenja Bogu i saradnje sa đavolom. U 12. stihu 12. glave vidi se da su i žabe bile deo celokupne osude bezbožnosti. Tri nečista duha kao žabe protive se Bogu. To su proročanstva laži i uticaj aždaje i zveri. Isti duh tame deluje u istom smeru i snosi iste posledice: pravednu Božiju osudu; oganj svim silama zla.

Hvala Bogu za kratko i jasno objašnjenje anđela – Jovanu - u 14. stihu. Hvala Mu za jasnost Istine Otkrivenja nama. Sotonino dobro poznato prerašavanje je u prikazivanju sebe kao bilo šta drugo osim onoga koji jeste u stvarnosti: zli duh. Nama je korisno saznanje da se duh tame ne pokazuje u već poznatoj pojavi zmijske a još se više preraši pojavom trojstva i jedinstva. Iz usta sve tri zle sile izlaze tri jednaka bića: tri žabe; i deluju u istom cilju: propast svih grešnika.

Ujedinjene žabe ne mogu da sakriju prirodu đavola (po Božijoj osudi u Postanju 3: 14-15). ...Da si prokleta mimo svako živinče i mimo sve zveri poljske; na trbuhu da se vučeš i prah da jedeš do svog veka. I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati. Žabe čine velike skokove ali uvek padaju natrag. U okolu duha prevare nema sloge, jedinstva ni mira. Sećamo se raspeća...

U Jerusalimu Jevreji mrze Rimljanje; Rimljani preziru Jevreje. Fariseji mrze Sadukeje a obe grupe mrze Rimljane. Sve grupe se slažu u jednom: Isus iz Nazareta mora biti ubijen a Njegova Nauka iskorenjena. Ovde vidimo najsebičnije biće, aždaju; i dva njena saradnika istih osobina. Svaki mrzi drugu dvojku ali se slažu u jednoj nameri: ujedinjenje čovečanstva protiv vere u Jevanđelje Spasenja u Hristu, Božijem Sinu – Jedinom Spasitelju svih koji veruju i poslušaju.

Naš Gospod i Spasitelj vaskrsava treći dan i Jevanđelje se još uvek propoveda u svetu grešnika. Rim, Jerusalem i njihovi savremenici davno su otišli da se suoče sa svojim zaslugama. Sabrane vojske aždaje, zveri i njihovih lažnih predviđanja promašuju još uvek..., a Jagnje Božije nastavlja Svoje spasavanje do Svog potpunog triumfa; jer ON je Car nad carevima i Gospod nad gospodarima. Bezumlje đavola mora da ide svom kraju. Đavo zna: Gospod je Svemoćan.

Sotona je svestan svoje niže vrednosti i nesposobnosti, ali ne želi da se odrekne svoje strasti protivljenja Bogu i zlostavljanja čovečanstva. Ovde je masovno zavođenje grešnog roblja protiv dece Nebeskog Oca – tog dela Porodice koji je još u smrtnom telu – na zemlji. Naš Gospod dopušta pokret i razvoj zlih namera da zlikovce spremi za veliki dan Svemoćnoga. Namera

Zloga je uništenje svedočanstva vernosti i Istine; napori đavola propadaju i sad; kao i uvek.

Ta činjenica je i svedočanstvo od početka i predskazanje za sva vremena – sve do slavne objave Hrista, našeg Cara. Od početka pobune, Božije namere se ostvare a đavolski pokušaji su osujećeni. I ovde je ista borba koju vidimo kroz celu Knjigu. Razornik nastoji da iskoreni pravu pobožnost na zemlji. Hristos je Pobjednik u Svojim vernima u životu u telu ili, kroz smrt tela. Grešnici imaju veliko poverenje u svoju brojnu većinu.

Učenici se oslanjaju samo na Jednog: raspetog i vaskrslog Jagnjeta Božijeg – našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima; našeg Jedinog Spasa. Usred pometnje i komešanja grešnog sveta, obavezno održavajmo naš pogled vere na svog Zapovednika, Cara Isusa. Samo ovce Njegovog Stada i Njegove Paše mogu prepoznavati Njegov glas i razumeti Njegovu Nauku da bi uvek bile vođene Njegovim Duhom.

U sledećem stihu Njegov glas je glasan i jasan Njegovom Stadu. Isti glas i ista poruka nije razumljiva, jer nije prihvatljiva, svima koji uporno revnuju na suprot Spasitelju i robuju prevari svojih grešnih zamisli.

15) Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da ga ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.

Mi možemo oplakivati udes izgubljenog čovečanstva i tugovati za 'dobrim starim vremenima'; ali, ako nismo budni i na straži da sačuvamo sebe od nečistote sveta i gadosti greha i tela, u opasnosti smo kroz nemarnost, svoje neznanje i nerazumevanje, da se zamrsimo u iste grozote i opasne zamke lukavog i podlog Neprijatelja.

Budimo potpuno svesni i utvrđeni u Istini: trpljenje našeg Gospoda Isusa je neizmerno moćnije od obesti kneza tame. Hristos je Pobjednik; Sotona je pobeđeni neprijatelj. Budimo borci za Hristovu pravednost u našem srcu, umu, duši, telu i u svakodnevnom življenju. Svaki dan priklanjajmo kolena pred Njim ispovedajući se i moleći da nas ON vodi i ispravlja da bismo primali Njegovo očišćenje, posvećenje i prosvetljenost. Radost Njegovih otkrivenja rasteruje tamu.

Ma koliko da je strašna najezda tiranije, razaranja, pokvarenosti, bezakonja

i svih drugih načina vlasti, obesti i okova đavola u današnjem svetu, verujmo našem moćnom Jagnjetu Božijem: sve se sprema za još jednu, ili, poslednju objavu i proslavu Hristove pobede nad poraženim Protivnikom. Nastavimo molitve i borbu za odvajanje od greha i sveta u tami. Ko nas čuje kad, neka naše pesme čuje, koje pojimo u radosti, jer naš Pobeditelj vodi nas u večnu slavu.

16) I sabra ih na mesto koje se jevrejski zove Armagedon.

Ko je sabrao te mase ljudstva? Zli duh je njih ubedio, pokrenuo i podsticao njihovim grešnim željama; ali svaki delić njihovog sveta je deo stvorene vasiona našeg Tvorca. On je sve načinio da procvetava u pravednosti ili da propada u pokvarenosti. Grešnici su izabrali propast u grehu. U 2. Solunjanima 2: 3-12 čitamo: Da vas niko ne prevari nikakvim načinom; (Dan Hristov) neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli, koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sesti u crkvi Božjoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog... Sad znate šta zadržava da se ne javi u svoje vreme. Jer se već radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava. Onda će se javiti bezakonik, kog će Gospod Isus ubiti duhom usta svojih, i iskoreniti svetlošću dolaska svog;

Tog (bezakonika) dolazak je po činjenju sotoninom sa svakom silom, i znacima i lažnim čudesima, i sa svakom prevarom nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli. I zato će im Bog poslati silu prevare, da veruju laži; da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu. Svi ratovi su manji ili veći sukobi moćne Istine protiv sile zla; svi su samo delovi jednog i istog rata: Sin Božiji, Hristos Pobednik, pobeđuje...

Razoružani Neprijatelj, đavo i Sotona pada iz poraza u poraz. Sećajmo se proroka Jelisija u 2. O Carevima 6: 11-23. Smuti se srce caru sirsom zato, i sazavši sluge svoje reče im: Hoćete li mi kazati ko od naših dokazuje caru Izrailja? A jedan od sluga njegovih reče mu: Niko, care gospodaru moj; nego Jelisije prorok u Izrailju dokazuje caru Izrailja reči koje govoriš u ložnici svojoj. Tada reče: Idite, vidite gde je, da pošaljem da ga uhvate. I javiše mu:

Eno ga u Dotanu.

I posla onamo konje i kola s velikom vojskom; i oni došavši noću opkoliše grad. A ujutru, sluga čoveka Božijeg ustavši izađe, a to vojska oko grada i konji i kola. I reče mu sluga: Jaoh gospodaru, šta ćemo sad? A on mu reče: Ne boj se, jer je više naših nego njihovih. I pomoli se Jelisije govoreći: Gospode, otvori mu oči da vidi. I Gospod otvori oči momku, te vide, a to gora puna konja i kola ognjenih oko Jelisija. A kad pođoše Sirci k njemu, pomoli se Jelisije Gospodu i reče:

Oslepi ovaj narod. I oslepi ih po reči Jelisijevoj. Tada im reče Jelisije: Nije ovo put, nije ovo grad; hodite za mnom i odvešću vas čoveku kog tražite. I odvede ih u Samariju. A kad dođoše u Samariju, reče Jelisije: Gospode, otvori im oči da vide. I Gospod im otvori oči, i videše, a to behu usred Samarije. A car Izrailjev reče Jelisiju kad ih ugleda: Hoću li biti, hoću li biti, oče moj? A on reče: Nemoj biti; eda li ćeš one pobiti koje zarobiš mačem svojim i lukom svojim?

Iznesi im hleba i vode neka jedu i piju, pa onda neka idu gospodaru svom. I ugotovi im gozbu veliku; te jedoše i piše; pa ih otpusti, a oni otidoše gospodaru svom. Otada ne dolaziše čete sirske u zemlju Izrailjevu. Sirijski car je želeo da ukloni Jelisiju da ne bi prorok i dalje bio smetnja ostvarenju sirske namere: da zarobe izrailjskog cara i porobe Izrailj. Armagedon je vrlo značajno mesto u istoriji i u značenju otkrivenja i proročkih predskazanja i poređenja.

Judejski car Josija je bio veran obožavatelj pravog Boga. Car je revnovao u nastojanjima da obrati Izrailjce Bogu njihovih otaca. Josijina primerna revnost za Gospoda zabeležena je u 2. O Carevima 23. Nažalost, u 29. stihu vidimo da je ovaj pobožni car propustio da marljivo traži i sledi uputstva Božija u nekim vrlo značajnim odlukama. Josija je vodio svoje ratnike čak do Armagedona i to po svom ljudskom zaključku. Car je zanemario savet Božiji na pogibao sebi i carstvu.

U Sudijama 4. i 5. Varak vodi Izrailja jer ga je uverila proročica Devora da se odazove Gospodnjem pozivu u borbu. Naš silni Bog podario je pobedu neiskusnim vođama i nenaviknutim borcima jer su se borili na poziv Božiji.

U vernosti našem Bogu naša pobjeda je osigurana u Božijoj pobjedi. Bez vernosti Bogu, najveće ljudske sposobnosti osuđene su na konačnu propast. Stihovi 15. i 16. ukazuju na pobožno rasuđivanje kojim se Narod Božiji odvaja od svakog greha i nepokornosti.

Najposle sud Božiji odvaja slobodne u Hristu od robova grehu. U grehu je smrt. U Hristu je život večni. U Mateju 25: 31-46 i u Luci 13: 24-30 su snažne pouke o vernosti, revnosti i istrajnosti koje nam ukazuju na razlike između večne nagrade i večne osude. Kroz istoriju, Armagedon je mesto gde su pokazana silna svedočanstva. Naš Bog je moćna pomoć nemoćnima; ON daje slavnu pobjedu pokornima i vernima.

Naš Gospod je takođe neumitni i pravedni Sudija Koji ne opravdava bezakonje niti ikakvu pokvarenost. U Jezekilju 33: 12-16 nalazi se značajna pouka. Zato ti, sine čovečiji, reci sinovima naroda svog: Pravednog neće izbaviti pravda njegova kad zgreši, i bezbožnik neće propasti sa bezbožnosti svoje kad se vrati od bezbožnosti svoje, kao što pravednik ne može s nje živeti kad zgreši.

Kad kažem pravedniku da će doista živeti, a on se pouzda u pravdu svoju pa učini nepravdu, od sve pravde njegove ništa se neće spomenuti, nego će poginuti s nepravde svoje koju učini. A kad kažem bezbožniku: Doista ćeš poginuti, a on se obrati od greha svog i stane činiti sud i pravdu, i vrati bezbožnik zalog, i vrati šta je oteo, i stane hoditi po uredbama životnim ne čineći bezakonja, doista će biti živ, neće umreti. Od svih greha što je zgrešio ništa mu se neće spomenuti;

Činio je sud i pravdu, doista će živ biti. Zadivljujući jevrejski jezik obrazovao je reč bogatu značenjima. Značajni ratovi u Armagedonu i okolini pomažu nam u razumevanju značenja otkrivenja označenih istim imenom.

Pravovernima koji su se uzdali u Hrista i poslušali Njegovu Reč, to je mesto velike pobjede u Hristu nad Sotonom. Nemarnima, koji znaju ali zanemare Reč Božiju, to je mesto podnošenja Božijeg nezadovoljstva.

Buntovnicima i upornim protivnicima Gospodnjim to je mesto i vreme gde se njihovi snovi pretvore u strašnu noćnu moru a njihova lažna slava u stvarno i trajno očajavanje i beskrajni jad večne propasti jer nikakav greh ne

utekne od suda Božijeg. U ljudskoj istoriji Armagedon se događao mnogo puta. Poslednji Armagedon će biti najstrašnija propast grešnika i potpuna pobjeda Božijeg Jagnjeta, našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima, Hrista Isusa, Božijeg Sina.

Armagedon su pretrpeli učitelji, vođe i njihovi sledbenici u prelazu našeg oca Noja iz starog sveta u novi početak kad su silne vode potopa nezadrživo potapale grešni svet i zemlju zagađenu pokvarenošću i gadostima đavolske prevare. Armagedon dolazi na Darwinove 'naučnike' Freudove učitelje, revnitelje bezakonja i pokvarenosti, krvničke verske pokrete, lažne oslobodioce i slične 'vodeće umove i snage' ovoga veka.

Armagedon se sručio na gradove u dolini u Stvaranju 13., 14. i 19. poglavlje u danima Lotovim; i dogodiće se svim grešnim gradovima ma koliko velikim ili malim. Armagedon se dogodi svakoj osobi koja završi život u grehu ne mareći za divno spasenje spremno svima u Hristu.

17) I sedmi anđeo izli čašu svoju po nebu, i iziđe glas veliki iz crkve nebeske od prestola govoreći: Svrši se.

Stihovi 16. i 17. pomažu jasnost shvatanja znatnog dela ove knjige. Pobunjeni mrzitelji našeg Boga proglase mnoge nevolje grešnika kao osnovu optužbi protiv Boga. Umovi, podjarmljeni lažima đavola, viču protiv Svemoćnog Boga, Koji kažnjava sva ta „sirota, bespomoćna ljudska bića“. Sotona optužuje Boga kao groznog okrutnog sudiju bez milosti.

Isti Otac Laži zavodi grešnike da žive po samo jednom pravilu: Svim silama se nagrabi uživanja gadosti dok još možeš. Da li grešni protivnici Božije pravde misle da je Bog bio bezdušan kad je dopustio talase Crvenog mora u Izlasku 14: 26 da potope vojsku Faraonovu? Ko je odobrio Faraonu da uđe u Crveno More? Velik deo čovečanstva, sabran i vođen zlim duhovima protiv vere i svedočanstva našeg Spasitelja, jasno pokazuje da je njihov svet pun zlih namera.

Nebo, ustvari vazduh, u ovom stihu ukazuje na sedmi i poslednji uslov života na zemlji; posle prethodnih šest uslova. Prvi anđeo (2.) izliva čašu na zemlju; 2. na more (3.); 3. na reke i vrela (4.); 4. na sunce (8.); 5. na presto zverin (10); 6. na reku Eufkrat (12.); i najposle, 7. anđeo pokazuje celo

čovečanstvo ogrezlo u krvničkoj zlobi i mržnji protiv našeg Gospoda i Njegovog iskupljenog Naroda. Skroz naskroz, do kraja greh zagađava grešnicima srce, um i dušu.

Svo vreme grešno čovečanstvo odbija sagledanje činjenice da upropašćuju sami sebe kad slede duhove đavolske i preziru Božiju blagodat u Hristu, kad progone Gospodnji Narod. Najposle oni moraju gledati u lice Istini. Istina koja spasava, je Istina koja osuđuje svakog ko odbacuje Božiju blagodat. Dva puta vode u dva mesta; trećeg mesta nema.

18) I biše sevanja munja, gromovi i glasovi, i bi velik zemljotres, kakav nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko.

Pročitajmo Ilijino iskustvo u 1. O Carevima 19: 9-13 u pećini gde je čuo reči Gospodnje: Šta ćeš ti tu, Ilija? A on reče: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavet Tvoj, Tvoje oltare razvališe, i proroke Tvoje pobiše mačem; a ja ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu.

A On reče: Iziđi i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prolažaše, a pred Gospodom velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše; ali Gospod ne beše u vetru; a iza vetra dođe trus; ali Gospod ne beše u trusu; A iza trusa dođe oganj; ali Gospod ne beše u ognju. A iza ognja dođe glas tih i tanak. A kad to ču Ilija, zakloni lice svoje plaštom i izašav stade na vratima od pećine. I gle, dođe mu glas govoreći: Šta ćeš ti tu, Ilija?

U danima velike pokvarenosti i otpada naš Bog pokazuje Svoju moć Svom proroku i uči ga Božijem strpljenju. Ilija se predao da ga Gospod vodi i ugledao slavu Boga. Kroz propasti koje treskaju čovečanstvo, naš Gospod zvuči Svojim blagim glasom Svojima u 15. stihu: Očekujte Mene. Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.

Blago svakom ko se priljubi svom Gospodu neprekidno. Blago nama kad nas Božija blagodat spaja sa našim Spasom a Njegove osude greha potsećaju nas na Njegovo divno spasenje u Hristu, našem Gospodu. Oluje, požari i zemljotresi su propasti za grešnike nezaštićene čudesnom blagodaću našeg Nebeskog Oca u Hristu. Strahote jačaju vernost Ilije.

U našoj borbi i molitvama za rast u veri i poznanju Božijeg Sina, našeg Spasitelja i Vlasnika, naš Nebeski Otac može da nam odredi veliko trpljenje, nevolje, tamnice i mučeničku smrt kao što je odredio Jovu, Jakovu i Stefanu. Za sve koji se uzdaju u Sina i slede Njegov glas, postoji samo jedan put: to je Put Spasenja i Života večnog. Ako bi grešnik imao veselje do same smrti, strašna je njegova večnost... Vernici „zemaljske sreće“ često podnose još i više od Hrišćana.

Zemljotresi su telesne zemaljske nepogode. Mnogi društveni, politički i vojni sukobi naneli su čovečanstvu grozu i drhtanje kako vidimo i u Danilu 5: 3-9. Car i knezovi njegovi, žene njegove i inoče njegove pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i bronzane i drvene i kamene. U taj čas iziđoše prsti ruke čovečije i pisahu prema svećnjaku po okrečenom zidu od carskog dvora, i car vide ruku koja pisaše. Tada se promeni lice caru, i misli ga njegove uznemiriše.

Pojas se oko njega raspasa i kolena mu udarahu jedno o drugo. Povika car glasno, te dovedoše zvezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i reče mudracima vavilonskim: Ko pročita ovo pismo i kaže mi šta znači, onaj će se obući u skerlet, i nosiće zlatnu verižicu o vratu, i biće treći gospodar u carstvu. Tada pristupiše svi mudraci carevi; ali ne mogoše pročitati pisma niti kazati caru šta znači. Tada se car Valtasar vrlo uznemiri, i lice mu se sasvim izmeni;

Knezovi se njegovi prepadoše. Slično stanje vidimo u Otkrivenju 6: 15-17. Celo pobunjeno čovečanstvo se krije u planinskim pećinama i među stenama. Čovek traži pomoć i zaštitu u beživotnom kamenju i stenama. Toliko dugo su u obmani zlog duha pa sad beže od milostivog i pravednog Boga Kojeg su namerno prezirali i odbacivali svo vreme. Na svaki način: delima i rečima su poricali postojanje i ma kakvu vlast Svemoćnog; a sad Ga vide na sudskom prestolu.

Posle svega, oni se još uvek uzdaju u pećine svog skrivanja. Njihova poslednja nada iščezava u njihovoj propasti... Oni još uvek neće da priznaju Božije svemoćstvo; takva je tama idolopoklonstva. Gospod nas uči blagovremeno u Mateju 6:21-23 : Gde je vaše blago, onde će biti i srce vaše. Sveća je telu oko. Ako bude oko tvoje zdravo, svo će telo tvoje svetlo biti.

Ako li oko tvoje kvarno bude, svo će telo tvoje tamno biti. Ako je videlo što je u tebi tama, a kamoli tama?

19-20) I grad veliki razdeli se na tri dela, i gradovi neznabožacki padoše; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da čašu vina ljutog gneva svog. I sva ostrva pobegoše, i gore se ne nađoše. U Brojevima 35: 9-15 napisano je: Još reče Gospod Mojsiju govoreci: Reci sinovima Izrailjevim i kaži im: Kad pređete preko Jordana u zemlju Hanansku, Od gradova koji vam dopadnu, odvojte gradove za utočište da u njih uteče krvnik koji ubije koga nehotice.

I ti će vam gradovi biti utočišta od osvetnika, da ne pogine krvnik dokle ne stane na sud pred zbor. I tako od tih gradova koje date, šest gradova biće vam utocišta. Tri takva grada podajte s ove strane Jordana, a tri grada podajte u zemlji Hananskoj, ti gradovi neka budu utočišta. Sinovima Izrailjevim i došljaku i strancu, koji se bavi među njima, neka tih šest gradova budu utočišta, da uteče u njih ko god ubije koga nehotice. Gospod spasava od lažnog utočišta.

Greh i smrt su lažno utočište. Naš Spasitelj pretvara ovaj beživotni svet u polje plodnog rada setvom Semena: objavom našeg Prvosveštenika i putokazima ka Gradu Utočišta. Vavilonci odbacuju ovo Utočište. Njima dolazi vreme da ugledaju njihov veliki Vavilon razdeljen u tri dela i ni u jednom delu nema pravog Utočišta. Svuda je beznadežno očajanje: Vavilon je osuđen i ruši se u svom padu. Svi narodi, veroispovesti i ljudska ubeđenja imaju svoj Vavilon.

Čak i najmanja ostrva imaju svoje planine lažnog osiguranja. Sve se to raspada i tone u dubine svoje propasti u vreme poslednjeg suda. Setimo se Isusa S. N. 2. i 6. glave. Zagledajmo u Jeremiju 48 i 51. U Knjigama Jone i Nauma veliki grad, jednom izbavljen kroz pokajanje, propada kasnije kad zanemari Boga, Jedinog Spasitelja.

21) I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnog, jer je muka njegova vrlo velika. Na grešno čovečanstvo padaju posledice protivljenja Bogu. Za bezumno odbijanje Večnog Jevanđelja Spasenja u Hristu svet prima zaslužene nagrade. Proklinjali su Boga i hulili

na Tvorca i Spasitelja kad su uživali zemaljske blagoslove koje im je Gospod pružao. Bacali su uvrede i besčašće na Svetinju kad im je Bog uskratio neke delove zemaljskog obilja.

U propasti svih njihovih želja i očekivanja - čine to isto. Hoće li i u večnom paklu huliti na Svetinju?